

Divadelní Koječák

sobota 15. 3. 2008

Soutěžní sekce

Pátek 14. 3. 2008 – den čtvrtý
odpoledne

DS Hanácká scéna při MĚKS Kojetín:
Holt někdo to rád hot

Páteční čtvrtá hodina odpolední patřila na Divadelním Kojetíně domácímu souboru Hanácká scéna. Koječáci nám předvedli svou - na domácí půdě již známou - divadelní hru Holt někdo to rád hot, s níž již nějakou dobu vystupují po okolních obcích a zahráli si například i v Brně v sále Slévárny galerie Vaňkovka.

Zhruba hodinové představení diváky zavedlo do Ameriky v období hospodářské krize a s ní související tvrdé prohibice. Děj se nesl v duchu známého filmu Někdo to rád horké, jehož motivy je komedie inspirována. Nechyběly dobové kostýmy a perličkou byly dobré nápady, jimiž bylo představení prospěkáváno. Dva hlavní protagonisté se například během několika málo minut před očima publika proměnili z mužů v ženy. Převlékání herců na jevišti tradičně sklídilo úspěch.

Celkově můžeme představení Holt někdo to rád hot zhodnotit jako důstojný divadelní počín, jenž poměrně úspěšně zrepresentoval hostující město divadelní přehlídky.

večer

Divadelní spolek Kroměříž:
Manželské vraždění

Hořkou komedii s detektivní zápletkou současného francouzského autora Erica Emmanuela Schmitta si na páteční večer připravili tvůrci z Kroměříže. Během představení, které mělo premiéru teprve 28. února, diváci mohli sledovat, jak hrdinka Líza popisuje svému manželu Gillovi, jenž nedávno utrpěl ztrátu paměti, stav jejich vztahu.

Atmosféra detektivního příběhu nastoupila hned se začátkem představení, kdy se diváci ocitli v nejistotě, zda Líza nezakresluje soužití se svým manželem, zda nezatajuje pravou podstatu událostí, o kterých teď Gill nemá ani ponětí. Postupně se odkrývají všemožná tajemství toho vztahu, mnohdy pro publikum velmi překvapivá.

Co se týče hereckých výkonů, oba protagonisté vypadali ve svém „bytě“ přesvědčivě, jejich hádky byly jako vystřižené z běžných obýváků a všemožné další prvky dovolily divákům, aby si představili svůj vlastní partnerský vztah, jeho problémy a jeho možnosti.

Víkendový program

Sobota 15. 3. 2008

10.00
Náměstí osvoboditelů č. p. 14 Opava
ANTIGONA

15.00
Divadlo Vysokozdvížného soumara
Opava
HRA

20.00
Divadlo Malá scéna Zlín
MEZI NEBEM A ŽENOU

Neděle 16. 3. 2008

10.00
Divadlo Bez střechy Vyškov
SCHODY PRO KOČKU

16.00
**SLAVNOSTNÍ VYHLÁŠENÍ
VÝSLEDKŮ 16. ROČNÍKU**
ihned poté

Divadlo Dostavník Přerov
**JAK SE PEKLO ZADLUŽILO A CO
VŠECHNO Z TOHO BYLO**

Sobota 15. 3. 2008 – den pátý
dopoledne

Divadlo Náměstí osvoboditelů č. p. 14
Loutkového divadla SVČ Opava:
Antigona

Zajímavé zpracování Sofoklovy tragédie nám v sobotu dopoledne předvedl náhodně sesbíraný opavský soubor s netypickým názvem Náměstí osvoboditelů č. p. 14 Loutkového divadla SVČ Opava. Těm, kteří si úplně nedokážou představit, co přesně se pod tímto označením skrývá, moc nepomůžeme. Ale po zhlédnutí představení můžeme říci, že je opavský soubor velice nápaditý.

Diváky hned od začátku upoutala jednoduchá, ale zajímavě provedená scéna, tvořená několika anonymními postavami, které se před očima publika v průběhu inscenace proměnily v hroby účinkujících. K úspěchu tohoto zpracování starořecké tragédie přispělo i moderní pojetí, díky němuž by nezasvěcený divák vůbec nemusel rozpoznat, zda jde o záležitost antickou či současnou.

Tato tragédie byla zajímavým zážitkem nejen pro diváky, ale očividně i pro divadelní soubor, jelikož se na jejím základě rozhodl tvořit pospolu i nadále a po úspěšném provedení se nerozcházet, jak měli herci původně v plánu.

Vox populi

1. Hrál/a jste někdy divadlo?
2. Chtěl/a jste být někdy hercem/herečkou?
3. Kdy naposledy jste byl/a v divadle?

Kristýna Odložilíková (studentka GKJ)
„Ne, nehrála. Herečkou jsem chtěla být jako malá, pak mě to přešlo. Naposledy jsem

Jana Axamitová (studentka GKJ)
„Ano, divadlo jsem hrála, ale herečkou jsem nikdy být nechtěla. Divadelní představení jsem naposledy navštívila někdy loni.“

Kateřina Šamajová (studentka GKJ)
„Hrála a herečkou jsem chtěla být. Naposledy jsem byla v divadle ve středu.“

Zdeněk Krčmař (majitel obchodu)
„Ne, divadlo jsem nehrál, ale hercem bych byl klidně, za ty peníze. A v divadle jsem nebyl už pěkně dlouho.“

Anna Šoustková (kolemjducí)
„Jako dítě jsem hrála v divadle. Ale herečkou bych v žádném případě být nechtěla. Do divadla nechodím.“

Jirka Plíšek (kolemjducí dítě)
„Nehrál, ale být hercem by mě bavilo. Naposledy jsem byl se školkou ve čtvrtce.“

Ptali se studenti Gymnázia Kojetín, Michaila Tejchmanová a Jakub Lorenc ze sexty.

Poklábos s...

...Divadlem Vysokozdvižného soumara Opava (15. 3. 2008, odpoledne)

Chlapci, řekněte nám, kdo jste a jak jste se našli?

Jsme spolek Divadla Vysokozdvižného soumara, který se dal do kupy v Opavě. Jsme vesměs bývalí spolužáci z gymnázia.

A nyní jste vysokoškolskými studenty?
Ano, většina z nás studuje vysokou školu a jeden herec pracuje.

Kam chodíte pro náměty svých her?
Za náměty her tady máme jednu odpovědnou osobu, Jiříka, který napsal zatím všechny naše scénáře... Ono je to vlastně všechno o malém bílém psíkovi, což je takový náš kult. Chceme, aby si diváci z každého našeho vystoupení toho „bílého psíka“ odnesli.

A to je nějaká již existující filozofická myšlenka, nebo jste si toho psíka vymysleli?
Ten psík nás jednoho krásného dne navštívil a od té doby na něj Jiřík vždycky myslí, když nám píše inscenaci. Při pozorném rozboru našich děl můžete toho psíka vždycky najít.

Pokolikáté hrajete letos pospolu?
Letos hrajeme naše druhé představení. Shodou okolností hrajeme zde v Kojetíně premiéru, stejně jako loni, v případě Rysa ostřevického.

Čili napřed Kojetín, potom domovská Opava?
Ano, zatím to tak bylo v obou případech našich her. Musíme ale poznamenat, že ani

v jednom případě nešlo o záměr, pouze nám to pokaždé takto vyšlo.

Kdo je ve vašem spolku režisérem?
Nemáme žádného pevně daného režiséra – jsme komuna. O všem hlasujeme a většinový názor je ten správný.

Věnujete se kromě divadla ještě nějaké umělecké tvorbě?
Točíme filmy.

Můžeme se tu na vás těšit i příští rok?
Připravujeme další divadelní představení a do Kojetína se určitě chystáme. Těšte se.

Poklábos s...

...kolektivem Městského kulturního střediska Kojetín

Kolikátý ročník přehlídky pořádáte v tomto složení?
V tomto složení pořádáme v řadě již druhý ročník.

Je s divadelní přehlídkou moc práce?
Ne, jde to snadno a rychle. (ironie)

Sledujete probíhající divadelní představení?
Ano, sledujeme, protože chceme mít o celé přehlídce přehled.

Jak hodnotíte tento ročník v porovnání s loňským?
Máme určitě větší návštěvnost, méně rušící mládeže, lepší kvalitu inscenací a malebné počasí.

Spolupracuje se se soubory dobře?
Převážně ano, jsou ochotni pomoci i momentálně handicapovanému zvukaři. Občas si ale stěžují na technické vybavení naší Sokolovny. Holt, někdo to rád digi.

Na co si návštěvníci stěžují a co naopak chválí?
Chválí program a organizaci, ale stěžují si na nepohodlné židle.

A co byste si přáli do dalšího ročníku?
Pohodlnější židle, digitální zařízení a nové parkety na jevišti, abychom mohli co nejlépe vyjít vstříc jak drahým divákům, tak drahocenným účinkujícím.

